

Universitätsbibliothek Wuppertal

Demosthenis Et Aeschinis, Principum Græciæ Oratorum Opera

Demosthenes

Aureliae Allobrogum, 1607

Adversus Calliclem de fundo

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1565](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1565)

παρακούμους τὸ πρῶτον λέγει τὴν προκλήσειν.
Πρόκλησις.

A vt periurio causam vincerem. Recita provocati-
onem.

PROVOCATIO.

Hæc ego & tum iurare volui, & nunc iuro per deos
deasque omnes, vestra causa & coronæ circumstan-
tis: me omnino à Conone perpeffum ea quæ conque-
ror, & accepisse plagas, & discissum mihi labrum, ita
vt confluendum fuerit: & contumeliis affectum, hoc
iudicio illum accusare. Quod si sanctè iuro: multa
mihi bona eueniant: neque in posterum quicquam
tali accidat. Sin peiero: funditus peream & ipse, & si
quid mihi aut est, aut futurum est. Sed non peie-
ro: etsi Cononi illa rumperentur. A vobis igitur pe-
to, Iudices, quoniam vobis quæ æqua sunt, omnia ex-
posui, & iure iurando firmavi: vt, quemadmodum
vnusquisque velstrum in simili causa eum à quo læ-
sus est, odisset: ita & propter me Cononi in scamini,
neque quicquam horum priuatum putetis, quod
cuius accidere potest: sed cuiusque acciderit, eum
iuuatore, & quod iustum est tribuote, & infensi-
tote hominibus ante facinora confidentibus, & tem-
erariis, in defensione facinorum impudentibus &
& improbis: qui neque existimationis, neque mo-
rum, neque vilius rei rationem habent: modò impu-
nè abeant. At supplicabit & lamentabitur Conon:
Spectate verò, vter sit miserabilior: is nequius ita est
multatus: vt ego multatus ab isto sum, insuper cũ
infamia & inultus recessero: an Conon, si pœnas de-
derit? Vtrum verò velstrum cuique prodest? vt verbe-
rare & insultare liceat, an contrarium? Equidem cõ-
trarium arbitror. At si absolueritis, multi homines
proterui erunt: si punieritis, pauciores. Multa com-
memorare possem, Iudices, quàm vtilem operam &
nos nauemus, & pater, dum vixit, nauarit, tum trire-
mibus instruendis, tum militando, tum imperatis
faciendis: quàm & iste & sui nihil. Sed nec aquæ sa-
tis est: neque nunc hoc agitur. Quod si nos istis
& inutiliores & improbiores essemus: non tamen
propterea vel verberandi, vel afficiendi contume-
liis essemus. Non video, plura dicere quorsum at-
tineat: puto enim vos nihil eorum ignorare quæ di-
ximus.

ARGVMENTVM ORATIONIS
aduersus Calliclem, de prædio.

Callicles, aduersus quem inscribitur oratio, & is qui ab
eo fuerat accusatus, prædia vicina habuerunt, quæ viz
interiecta dirimebantur. Hymbre autè ingenti orto, aqua de
via in prædium Calliclis illapsa, damnum ei dedit. Quapro-
pter is cum vicino damni dati agit. Ait enim, in Tisæ prædio
fossam, ad aquam de via illabentem excipiendam, fuisse fa-
ctam. Quæ nunc obstructa, sibi damni causa fuerit. Tisæ ve-
rò filius primùm ostendit, vetus id esse opus, & non à se factum.
Eam enim fossam, etiam viuente patre Calliclis, à Tisæ fuisse
obstructam. Deinde asserit, non esse fossam eum locum.
Extenuat etiam damnum Callicli datum, vt paruum & non
tanta lite dignum. Atque omnino vllam ei factam esse negat
iniuriam: sed prædium suum appeti à Callicle dicit, eaque
de causa omnes calumnias adhiberi.

Ταύτ' ἐγὼ καὶ τότε ἠθέλησα ὁμῶσαι, καὶ νῦν ὁμῶν ὑμῶν τοῖς
θεοῖς καὶ ταῖς θεαῖς ἀπανταὶ καὶ πάσαι, ὑμῶν ἐνεκα, ὡς ἀν-
δρες δικασταί, καὶ τῶν ἀδελφῶν καὶ τῶν φίλων καὶ τῶν ἑταίρων καὶ τῶν
ἐπισημοῦν ταῦτα, ὧν δικάζομαι, ἔλαβον πληγὰς, καὶ τὸ χει-
ρὸς ἀφαιρέσεις οὕτως, ὡς καὶ ῥαφίωμαι, καὶ ὑβριδοῦμαι, τὴν
δίκην δικάσκειν. καὶ εἰ μὲν διοικῶ, πολλὰ μοι ἀγαθὰ γένοι-
ται, καὶ μὴ εἴ ποτ' αὐτῶν τοῖσδε μηδὲν πάθοιμι. εἰ δὲ ἔπιπρο-
κῶ, ὡς ὁλβίως ἀπολοίμην αὐτὸς τε, καὶ εἰ τι μοι ἔστιν ἢ μέλλ-
ει εἶναι, ἀλλ' ἐκ ἔπιπροκῶ οὐδὲ ἀνέκων ἀφαιρέσει. ἀ-
ξίω ἔγωγε ὑμῶν, ὡς ἀδρες δικασταί, πάνθ' ὅσα ἐστὶν δίκασμα
ἐπιδείξιαι ἔμοῦ καὶ πῶς περὶ τῶν ὑμῶν, ὡς περὶ αὐ-
τῶν ἕσασθε παθῶν, τὸ πεποινηκῶ ἐμῶν, ἕτως ἕσθε ἐ-
μοῦ περὶ κόνιανα τοῦτον τὴν ὄργην ἔχειν καὶ μὴ νομίζεν
ἴδον τῶν τοῖσδε μηδὲν, ὅ καὶ ἄλλω τυχὸν συμβαίη. ἀλλ'
ἐφ' ὅτου ποτ' αὐτὸ συμβῆ, βουθεῖν, ἔτι δὲ δίκασμα ἀποδιδόναι,
καὶ μισθὸν τοῖς περὶ μὲν τὸ ἀμύρτημα τῶν θρασυῶν καὶ περὶ
παισῶν ἐν τῶν δίκων ὑπέχειν ἀδικησῶν καὶ πονηρῶν,
καὶ μήτε δοξῆς, μήτε ἐδοῖς, μήτ' ἄλλου μηδενὸς φροντίζον-
τας περὶ τὸ μὴ δοῦναι δίκην. ἀλλὰ δεήσει κόνιανα, καὶ
κλαυθῆσαι, σκοπεῖτε δὴ πότ' ὅς ἐστιν ἐλεεινότερος, ὁ πεπον-
θὼς οἷα ἐγὼ πάποντα ὑπὸ τούτου, εἰ περὶ βουθεῖται ἀ-
πειμι καὶ δικῆς μὴ τυχῶν, ἢ κόνιανα εἰ δώσεται δίκην; πότ'ρον
δὲ ὑμῶν ἐκείνων συμφέρες, ὡς εἶναι τύπτειν καὶ ὑβρίζειν, ἢ
μὴ ἐγὼ μὲν οἴομαι μὴ οὐκοῦν αὐτῶν ἀρῆτε, ἔσονται πολλοί,
εἰ μὴ ἔτι κολάζετε, ἐλάττωσι, πολλοὶ αὐτῶν ἐγὼ ἔχομι, ὡς
ἀδρες δικασταί, καὶ ὡς ἡμεῖς χηρισμοί, ἔτι πατὴρ ἕως ἐξῆ,
καὶ ἔπιπροκῶντες, ἔτι σπυροῦντες, καὶ τὸ περὶ τὸ ἀπο-
δοῦναι ποιούμετες, καὶ ὡς οὐδὲν ὄδοι, οὐτὲ τῶν τούτων οὐδέ τις.
ἀλλ' οὐτὲ τὸ ὑδωρ ἰκανὸν, οὐτὲ νῦν περὶ τούτων ὁ λόγος
ἔστιν. εἰ γὰρ δὴ ὁμολοῦναι μὲν ἔπι τούτων καὶ ἀχρηστοτέρους
καὶ πονηρότερους ὑμῶν εἶναι σπυροῦντες, οὐ τυπῆτες, οὐδὲ
ὑβριδοῦντες δῆπου ἐσμεν. οὐκ οἶδ' ὅ, πῶς πλείων λέγην. οἶ-
μαι γὰρ ὑμῶν μηδὲν ἀγνοεῖν τῶν εἰρημῶν.

ΠΡΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΚΑΛ-
ΛΙΚΛΕΑ ΠΕΡΙ ΧΩΡΙΟΥ ΛΟΓΟΥ.

Καλλικλῆς, περὶ τὸν ὁ λόγος, καὶ ὁ τὴν δίκην ὑπὸ κόνιανα φέ-
ρων, γείτονες ἦσαν ἐν χωρίῳ, ὃ δὲ μὴση διεργάσθη. Δυσσι-
μῆρας ἢ συμβάσης, εἰς τὸ καλλικλέους χωρίον ὑδωρ ἐμπεσον ἐκ
τῆς ἑδῆς, κατελυμμένα. ὅτι τούτῳ δίκην βλάβης τὸν γείτονα. ἔτι
καὶ φησὶ ἐν τῷ ποίῳ χωρίῳ χαράδραν, εἰς ἣν ἀποδεδόχην τῆς ὑδατῆς, ἔτι
ἐκ τῆς ἑδῆς, ποιηθεῖσιν, καὶ ἀποικοδομήσας νῦν, αἰτῶν ἐαυτῶν βλάβης
ἦν ἔστιν, ὅτι τῷ ποίῳ παῖς, περὶ τὸν μὲν παλαιόν, καὶ οὐδὲ ἐαυτῶν τὸ
ἔργον δέικνυσι. ἔτι γὰρ ἐπὶ τῆς καλλικλέους πατρὸς, ἀποικοδομή-
θῃσιν τὴν χαράδραν φησὶ ὑπὸ τῷ ποίῳ, ἐπιτετα σωσῆσθαι, ὡς οὐδὲ
χαράδρα τις τὸ χωρίον ἐστὶν. ἀφαιρέσει ἢ καὶ τὴν συμβάσαν τῷ καλλι-
κλῆ βλάβην, ὡς μισραὶ, καὶ ἀξίαν πλημμελῆς δίκης. καὶ τὸ ὅλον
ἀντιπῆσαι μὲν οὐδὲν φησὶ τὸν καλλικλέα, ὅτι θυμῶν ἢ τῶν χωρίων ἐάν-
τι καὶ ἔτι τὸ συκοφαντίας μηχανάσθαι πάσας.

DEMOSTHENIS

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

CONTRA CALLICLEM DE

Ο ΠΡΟΣ ΚΑΛΛΙΚΛΕΑ ΠΕ.

fundo Oratio, Hieronymo Vvolffio interprete.

ει χωρίου λόγος.

Perstrin-
git aduer-
sarium, &
praescrip-
tione lon-
gi tempo-
ris nititur.

Nihil profecto molestius est, Athenienses, quam in vicinum improbum & auarum incidere: id quod mihi nunc vsuuenit. Callicles enim praedia mea lesiderans ita obstinate me calumniari pergit, ut primum confobrini suum subornarit, qui ea sibi vendicaret. Palam autem conuictus, refutato per me eorum commento: rursus in duabus me causis arbitri sententia condemnauit absentem: altera ipse mille drachmis: altera fratre Callicrate impulso. Precor autem vos omnes, ut me audiatis, & diligenter attendatis: non quod ipse dicendi sum peritus: sed ut vos ex ipsis rebus cognoscatis, mihi palam iniuriam fieri. Vna autem mihi contra omnia istorum verba defensio est, quod praedium illud pater meus maceria sepelit, prius ferme quam ego natus sum, & viuente adhuc Callipide patre istorum, & vicino, qui rem certius norat quam isti, & Callicleia adulto, atque Athenis versante. Annis autem illis omnibus nemo venit qui vel accusaret, vel quereretur (quanquam haud dubie tam etiam saepe imbres fuerunt) vel prohiberet omnino, si quem pater sepelendo nostro praedio laedebat: imo nec vetuit, nec testificatus est quisquam, cum pater meus annos amplius quindecim superstes fuerit, neque his pauciores pater istorum Callipides. Atqui Callicles, licuit vobis tum profecto, cum fossam obstrui videre tis, venire, statimque indignari, & dicere ad patrem. Tisia cur istud facis? obstruis fossam? iam aqua in nostrum praedium irruit: ut si desistere noluisse, ac tale aliquid accidisset, testibus iis qui tam adfuisse vti licuisset. Ac mediusfidius, te ostendere oportuit omnibus hominibus esse fossam: ut non verbis tantum, ut nunc, sed re ipsa patrem iniuriae conuinceret. Horum autem nihil quisquam vestrum vnquam praestare voluit. neque enim absentem, ut me nunc, damnassetis: neque calumniis vestris quicquam profecissetis. Sed si tam testem adduxissetis, eoque praesente reclamassetis: ille, ut qui rem compertam haberet, horum singulis ita vti sunt, declaratis, facile mercenarios testes refutasset. Vos autem me, nimis hominem hac aetate, & rerum imperitum, omnes contempnissetis. Verum ego contra istos omnes, Athenienses, ipsorum facta, quae firmissima testimonia sunt, exhibebo. Cur enim nemo eorum vel testificatus, vel conuictus est? imo, cur nullum vnquam verbum fecerunt? cur satis habuerunt eas iniurias, quibus afficerentur, negligere? Ad istorum igitur accusationem refutandam, vel haec factis esse multa arbitror. Ut autem sciatis, Athenienses, de aliis etiam, patrem nec sepelendo fundo quicquam peccasse, & istos omnia falso in nos dixisse: dilucidius vos edocere conabor. Fundum nostrum esse proprium, isti etiam consentunt. Quod cum ita sit, Athenienses, inspecto fundo potissimum cerne- retis, caluniam mihi fieri. Quamobrem etiam ego arbitris aequis rem permittere volui: non isti, ut nunc dicere audent. Perspicuum autem & hoc statim vobis erit omni-

Narratio
& descri-
ptio fudi,
quem ad-
uersarius
fossam esse
falso dicit

TK ω αρα, ω ανδρες αθλωναι, χαλε-
πότερον ουδεν, η γαιτος πονηρον και
πλεονεκτη του χειν, ο παρ εμου νυν συμβε-
βηκεν. επιθυμησας γδ τιν χωριον μου
καλλικλης, ουτω * δεχτηθει με συ-
φαντη, ωστε θεσπι μεν τον αυτη τον εμω κατασειδα-
σεν αμφοιστην μοι τιν χωριον, δελεειθεις η φανερα και
αεργουδμου μου τις τουτον σιδωειας παλιν δυο δι-
κας ερημοις μου καταδηθησασο τλω μη αυτες χλιαν
δραχυμω, τλω η τον αδελφον τουτονι πεισας καλλιπα-
τω. δεομα δη παντων υμων ακουση μου, η θεσπι η
τον νομω, η αι αυτες διμυσουδρος ειπειν, αλλ η υμεις
δε αυτη τιν παραματων καταμαθητε, οη φανερα συ-
κοφαντημα. εν μεν ουτω, ω ανδρες αθλωναι, θερος απαν-
τας τεις τετων λογους * υπαρχει μοι δικημον. το γδ χωριον
τετο θελοκοδομω ο πατηρ, μικρη δει, ωρη εμε χη-
δαυ, ωτος μη εν καλλιπαιδου, τε τετων παρος, και
γαιτωνος (ο ακριβεισερον η δει δηπου τουτον) οτος δε
καλλικλης, αδ ερος ηδη, η επιδημουωτος αθλωναι. ου
η τετοις τεις ετισιν απαν ητε ερχων εδεις ποσος
ηλθεν, ετε μαμοδμου. και τοι δηλον οη η τοδ υδατα
πολλακις ενωτο. και ετ ουκωλυσεν δε αρχης, ετηρηδι-
κει τνα θελοκοδομω ο πατηρ το ημετερον χωριον, αλλ
εδι απηγροδουσε, δε διεμαρτυρατο: πλεον μεν η πεντε-
καδεκα ετη τε παρος επιδουωτος, ουκ ελατω η του-
των πατες καλλιπαιδου. και τοι, ω καλλικλης, δελω
δηπου τοδ υμιν, οθεσπι δελοκοδομουδμου τλω χαρο-
δραν. ελθουσιν δε δυς αθανακτην, η λεγην θερος η πατι-
ρα πσια, η ταυτα ποιεις; δελοκοδομεις η χαροδραν; ετ
εμπισεται το υδαρ εις το χωριον το ημετερον; η, ει μη
εβαλεο παυσαδαυ, μηδεν υμιν δυχερες θερος αλληλις
λω. ει δε ωλιγω ησε, η σωβηη η τοισον; μηρτυσιν εχε
τοις τοτε αεργουδμοις χρησαδαυ. η η δε επιδουωτος
σε εδει πασιν αυθεσποις χαροδραν εσαν, να μη λογω
μονον, ωσαρ νω, αλλ εργω, η πατηρ αδικουωτα απερα-
νες, τετων τινω εδεν ποσος εδεις πειν ηξιωσεν. ου γδ
αυ, ητ ερημω, ωσαρ εμε νυν, καταδηθησασο, ετε πλεον
αυ λω υμιν συκοφαντησιν ουδεν. αλλ ειλωιγατε τετε
μηρτυρα, και επιμαρτυρατε; νω απεραυεν αυ δεσπορ,
ειδως ακριβως, επως ειχεν εκαστα τουτον, * και τοι ρα-
δως τουτοις μαρτυρουωτας δε η λεγην. αυθεσπι δε οι-
μαυ τηλικητου, και απειρεν τιν παραματων, απαντες
καταπεφρονηκατε μου. αλλ ερω θερος απαντας τετοις,
ω ανδρες αθλωναι, τας αυτην παραματας ιχουστατας
μαρτυριας παρεξομα. δεξ η γδ εδεις ουτ επιμαρτυρα-
το, ουτ ανεκαλεσεν, αλλ ουδ ειμεμωτο ποσος; αλλ
δε ηρκει ταυτα αυτοις αδικουδμοις θελοραυ; ερω τινω η
καινα μη ηεμαυ η ταυτ εη θερος η τετων και δειαν.
να δε ειδητε, ω ανδρες αθλωναι, η θερι τ αλλων, ως εβ
ο πατηρ ετη ηδκει θελοκοδομω το χωριον, ετοι τε κατα-
ψουσ μανοι παντ εισω ημω; η σαφεσερον υμεις πειρα-
σμαι διδασην. το μεν γδ χωριον ομο λογαυ η παρ αυτ
τετων ημετερον ιδιον εη. τετου δ υπαρχοτος, ω ανδρες
αθλωναι, μαλιστα μη η δευτ αν ιδοντες το χωριον, οη συκοφαντημα διο η τοις ειδουσιν οη επειν εδου λωμω ερω
τοις ισοις αλλ εχ ετοι, και απεραυ τω λεγην επιχευσεσι. δηλον δε υμιν η ητ αυτη εσαυ πασιν. αλλα θεροσεχετ, ω
αυδρες

ὅποτε ἢ μήτε εἴς ἀρχῆς ὁ πατήρ ἠδίκη τὸ χωρίον ἀδειοκο-
 δομήσῃ, μήτε εἴς τινος πώποτε ἐνεκάλεισται, ποσὸν χρόνον διελ-
 θήσῃ, οἱ τ' ἄλλοι πολλὰ καὶ δεινὰ πεπονθότες, μηδὲν μάλ-
 λον ἐγκαλέσιν ἐμοὶ πάντες τε ὑμεῖς τὸ ἐν τ' οἰκίῳ καὶ τὸ
 ἐκ τῆς χωρίων ὕδαρος εἰς τὴν ὁδὸν ἐξήγαγον εἰσώδατε, ἀλλ' οὐ
 μὲν εἴσω τὸ ἐν τ' ὁδοῦ δ' ἐξαχθῆναι πῶς πλείω λέγει; εἴ
 γὰρ ἐκ τούτων ἀδήλων, ὅπῃ φανερώς συκοφαντῆσαι, ἢ ἀ-
 δικίῳ εἴδῃ, οὔτε βέλταμι, μὲν ἂν φασιν, ἵνα εἰδῆτε, ὅπῃ
 καὶ εἰς τὸ ὁδὸν χλιδὸν ἐμβελήκασι, ἢ τ' αἰμασιαὶ ποσα-
 ραροῦτες σενόταρον τὸ ὁδὸν πέποιήκασι, ἐπὶ δ' ὡς ὄρκιον ἐ-
 δίδου ἐγὼ τῆς τέτων μηδὲ, καὶ τ' ἐμαυτὸν τὸν αὐτὸ ὄρκισα
 ἀνεκάλει μὲν, λαβὲ μοι τὰς τε μαρτυρίας, καὶ τ' ἀρεθίλη
 σι.

Μαρτυρία. Περίληψις.

Εἶτα τούτων αἰαχυντότερον γήρουτ' αὐτὸν ἀνθρώποι, ἢ ἀδει-
 οκοδοῦν συκοφαντῆσαι; ἢ πινεῖς αὐτοὶ τ' αἰμασιαὶ ποσα-
 ραροῦτες, καὶ τὴν ὁδὸν ἀνακεχωρότες, ἐτέροις βλάβης δι-
 κάζονται, καὶ ταύτην χλιδὸν ἀραχιδῶν ἀπίμπτον. οἷον ἢ ἢ
 πινόμενα δραχμῶν τὸ ὁδοῦ πασαν ἀπαντα ἄπολωλε-
 κασι, καὶ τοὶ σιωπεῖτε, ὡς ἀδρες δικασταί, πόσοις ὑπὸ τῆς
 ὕδατος ἐν τοῖς ἀγροῖς βέλταμι συμβέβηκε τὰ μὲν ἐν
 ἐλευσίῃ, τὰ δὲ ἐν τοῖς ἄλλοις τόποις. ἀλλ' οὐ δὴ περ τε-
 πων, ὡς γὰρ καὶ θεοὶ, ὡς γὰρ τῆς γήτων ἐκαστος ἀξιώσῃ τὰς
 βλάβας κομίζεσθαι, καὶ ἐγὼ μὲν οὐ ποροῦμαι ἀνακατεῖν,
 πῆς ὁδοῦ σενόταρον γενησὶ μὲν καὶ μετ' ὅστερας, ἢ συ-
 χασὶ ἐκ τούτων ἢ ποσοῦτον ἀρεθίλησιν ὡς εἶπεν, ὡς τοῖς ἢ-
 δικίμοις ποροσυκοφαντῆσαι. καὶ τοὶ ὡς καλλικλεῖς, εἰ
 καὶ ὑμῖν ἀδειοκοδοῦμαι ἔξει τὸ ὑμέτερον αὐτῆς χωρίου,
 ἢ ἡμῖν δῆσαι τὸ ὑμέτερον ὄξιν, εἰ δὲ ὁ πατήρ ὁ ἐμὸς ἢ-
 δικίαι ἀδειοκοδοῦμαι ὑμῖν, ἢ νῦν ὑμεῖς ἀδικεῖτε ἐμὲ πε-
 ριοκοδοῦμαι ἔπειτα δὴλον γὰρ ὅτι μεγάλας λήθεις ἄποι-
 κοδομηθεῖσθε, πάλιν τὸ ὕδαρος εἰς τὸ ἐμὸν ἢ εἰς χωρίου εἰδ'
 ὅταν τῆς καὶ βαλεῖ τ' αἰμασιαὶ ἀποροδοκῆτος, ἀλλ'
 οὐδὲν μάλλον ἐγκαλῶ τέτοις ἐγὼ εἴς τὸ. ἀλλὰ σέσωκα
 πῶς τῆς καὶ ταυταὶ φυλάττειν παρ' ἑσέμα, καὶ γὰρ ἢ-
 τον ποροῦται ἢ τὰ ἐμαυτὸν σάφην ἐν ἢ ὄρκα. δικάζο-
 μηδὲν δὲ μοι, πῶς ἔστατον τ' εἶναι, καὶ διερχομένην ὑπὸ
 νοσοῦ νομίζω, καὶ ταυμάζετε δὲ, ὡς ἀδρες δικασταί, πῶς
 τούτου ποροθυμῶμαι μὲν εἰς τὰ ψυδῆ κατηγορεῖν νῦν
 τε τὸ λῆμνος καὶ γὰρ τὸ ποροῦται πείσας τὸν ἀνελθὸν ἀμ-
 φισθεῖν μοι τὰ χωρίου συνθήκας οὐ γήρο μὲν ἀπῆ-
 ηγε καὶ νῦν αὐτὸς ἐρήμην μου καὶ ἀδίκησται, ἢ τὰ ἢ-
 τῆς ἐπὶ ἐκ δὴ μὲν, καὶ ἄλλορον ὅτι ποροθυμῶμαι τῆς ἐμῆς
 δούλων, ποροῦ γὰρ τοῖς ἄλλοις κακοῖς, καὶ τὰ τὸ δούλωται
 ὄρκα καὶ ἄλλορον τῶν αὐτῶν δίκην δικάζονται. καὶ
 τῆς αὐτοῖς τὸ τὰ δειπῶτον χωρίον ἀδειοκοδομή-
 σαι αὐτῶν ποροθυμῶμαι τὰ δειπῶτον καὶ ἄλλορον δὲ ἐ-
 πὲν ἐγκαλέειν οὐδὲν ἔχοντες, ὡς ἂν ὁ πατήρ πλέον ἢ
 ταυταὶ δὲ καὶ ἐπὶ ποροθυμῶμαι ἐπέβη, δικάζονται. καὶ μὲν
 ἐγὼ τῆς χωρίων ἄποσω, τούτοις ἀποδοῦμαι, ἢ ποροῦται ἐτε-
 ρα χωρία ἀλλὰ ξάμνος οὐδὲν ἀδικεῖ καὶ ἄλλορος. αὐ-
 τὸ ἐγὼ μὲν βούλωμαι ταυταὶ τούτοις ποροῦται πάντα
 τὰ δειπῶται ὑπὸ καλλάρου πάχουσιν οὗτοι. καὶ ζήτησι
 καὶ διατητῆν, ὅς τις αὐτοῖς τὰ χωρία ποροθυμῶμαι γώσε-
 ται, καὶ δὲ ἀδύσεις τοιαύτας, ὅτι ἂν τὰ χωρία ἔξουσιν. εἰ
 μὲν οὖν, ὡς ἀδρες δικασταί, τοῖς ἐπιβουλόδοις καὶ συκο-
 φαντοῦται δὲ πλέον ἔχειν οὐδὲν αὐτὸ φελοῦς εἶναι τῆς ἐρη-
 μῶν. εἰ δὲ ὑμεῖς τοῖς μὲν ποιούτοις μισεῖτε, τὰ δὲ δίκην ἀ-
 φηρίζετε, μήτ' ἀπολωλεκότες καλλικλεῖς μὲν δὲν,
 μήτ' ἢ δικίμοι, μήτ' ὑπὸ καλλάρου, μήτ' ὑπὸ τὰ παρ' ὅς οὐκ οἶδ' ὅπῃ δὲ πλείω λέγει, ἵνα εἰδῆτε, ὅπῃ καὶ
 ποροῦται ἐπιβουλόδοις μου τοῖς χωρίοις τὸν ἀνελθὸν κατηγορεῖσθε, ἢ νῦν τῶν ἐτέρον αὐτὸς κατηγορεῖται ὁ καλ-

A Cūm autem pater nec ab initio, cūm fundum muni-
 ret, eis iniuriam fecerit, nec isti unquam quaesti sint
 tanto tempore interiecto: & alij multis & magnis
 affecti damnis, nihil plūs me accusent, vōsque om-
 nes aquam ex ædibus & fundis in vias educere soleā-
 tis: non ita me amet Iupiter, eam quæ in via est, in-
 trō admittere: quorsum plura dicenda sunt? Neque
 enim ex his obscurum est, mihi manifestē calumniā
 fieri: quum neque iniuriam illis faciam, neque cum
 eis tam malè actum sit ut dicunt. Ut autem sciatis,
 eos & eluuiem in viam proiecisse, & sepe circundu-
 cta viam angustioiem effecisse, & me istorum matri-
 iururandum detulisse, & à mea postulasse ut idem
 iururandum daret: cape mihi hæc testimonia, & pro-
 uocationem.

Translatio
 culpe in ad-
 ueriarium.

TESTIMONIA. PROVOCATIO.

Quid istis hominibus fieri possit impudentius? quæ
 calumnia manifestior? qui quū ipsi septem produxe-
 rint, & viam exaggerarint: alios dati dāni accusant,
 & mille drachmas dari sibi ex legibus omnino po-
 stulant, quorū vniverfa iactura non est quinquagin-
 ta drachmarū? Atqui considerate; iudices, quā mul-
 torum agris ab aqua damnum datum sit: partim E-
 leusine, partim aliis in locis. Neque tamen, ὁ dij im-
 mortales, eorum quisque damnum è vicinis pensa-
 ri sibi postulat. Ac ego quidem, quem indignari o-
 portebat, propter viam & angustioiem & altioiem
 factam, quiesco. Istis autem ea licentia datur, si ita
 fit, ut affectos iniuriis etiam calūnentur. Atqui Cal-
 licles, si vobis munire licet vestrū in fundū: nobis v-
 ti que nostrum quoque licuit. Sin pater meus muni-
 eo, vobis iniuriā fecit: & vos nūc mihi facitis iniuriā
 sic muniendo. Cū, e. vester sū lus magnis faxis mu-
 nitus sit: satis apparet, aquam rursus in meum fundū
 venturam: potest, si ita ceciderit, inopinatō murū pro-
 straturam. Sed ego propter hoc eos nihilo magis ac-
 cuso: sed fortunam boni consulō, & ut mea tucar, o-

Infectatio
 morū Cal-
 licis.

C aut mihi litem mouet, & improbissimum, & mentis
 errore affectum esse existimo. Ne verò miremini, Iu-
 dices, istius improbitatem, neque in impingēdo fal-
 so crimine audaciam. Nam prius etiam, cūm conso-
 brino suo persuasisset, ut mihi litem moueret de fun-
 do, pactiones commenticias protulit: & nunc ipse
 me alio iudicio absentem condemnauit arbitri sen-
 tentia, Callari nomine, qui vnus est è seruis meis.
 Nam præter alia scelera, etiam hoc commentum ex-
 cogitarunt: Callarum eiusdem criminis reum agūt.
 Quis autem seruus iniussu domini agrum septo cir-
 cundaret? Cum autem quod Callaro obiciant, nihil
 aliud habeant: propter id septum, quo factō pater
 annos amplius quindecim vixit, eum in ius vocant.
 Quid si ego prædiis his cessero, aut venditis, aut cū
 aliis prædiis permutatis: nihil iniusti facit Callarus.
 Sin istis condonare mea nolo: summis à Callaro ini-
 iuriis afficiuntur: atque etiam arbitrum queritant,
 qui eis fundum adiudicet, & tales transactiones, per
 quas fundos obtineant. Et quidem, iudices, si infidia-
 tores & calūniatores meliore cōditione sunt: nihil
 proderūt ea quæ diximus. sin vos & tales oderitis, &
 iusta decerneritis, cūm Callicles nec perdiderit qui-
 quā, nec vlla sit affectus iniuria vel à Callaro, vel à
 patre, nō video quorsū attineat plura dicere. Ut au-
 tem sciatis, eum prius etiam meis fundis infi-
 diantem, consobrino suam subornasse, & nunc
 altero hoc iudicio Callarum arbitri sententia con-

demnasse: vt mihi insultet, quod eum hominem ma- gnifacio, & Callaro etiam dixisse diem: harum om- nium rerum testimonia vobis recitabuntur.

TESTIMONIA.

Ne igitur per deos oro, Iudices, me istis hominibus condonetis infontem. Neque enim multa me tan- topere sollicitat (quanquam ea grauis est omnib. qui re sunt tenuiore) quantum illud, quod me ita exagri- tant & calumniantur, vt exterminaturi esse muniti- pio videantur. Vt autem apparet, nos nullam facere iniuriam: parati fuimus & arbitros sumere rei gna- ros, & quos homines, ac neutris addictos, & legitimu dare iusiurandum. Nec enim alia firmiora nos exhi- bituros vobis argumenta putauimus, qui ipsi iurati essetis. Cape & prouocationem, & quæ adhuc reli- qua sunt testimonia.

PROVOCATIO. TESTIMONIA.

ARGVMENTVM ACTIONIS

contra Dionysodorum dati damni.

Darius & Pamphilus Dionysodoro mutuunt ter mille drachmas, vt in Aegyptum nauiget, atque inde rursus Athenas, pignori accepta naue. Prescribunt etiam in pactio- ne vsuras quas deberet, Athenas reuerso Dionysodoro, reci- piendas Dionysodorus rediens ex AEgypto, Rhodum appul- sa naue illic merces exposuit, propterea (vt ipse quidem ait) quod nauis rupta & putris esset: vt autem Darius, quod audif- set, laxatam Athenis annonam. Nauem enim esse integram, & adhuc etiam nauigare ait. Creditores igitur accusant Dio- nysodorum violatae pactiois, quod pignus, hoc est, nauem non palam exhibuerit: & ab eo repetunt promissas vsuras inte- gras. Is vero recusat omnes reddere.

DEMOSTHENIS

CONTRA DIONYSODORVM

Dati damni actio., Hieronymo.

Vvolffio interprete.

Beneuolen- tie captat- tio à perso- na iudicū, & aduerfa- rii crimina- tione.

Ocius ego sum, Iudices, & particeps mutuo datae pecunie. Vt inuenit autē nobis qui per mare negociari de- creuimus, & nostram pecuniam a- liis credimus, vt illud certo sciamus debitorem in rebus omnibus esse meliorem quam nos conditione. Is enim accepta pe- cunia manifesta & certa, in tabellula duobus terun- ciis empta, & libellulo admodum exiguo confessio- nem relinquit, qua se quæ equa sint, facturum testa- tur. Nos autem non pollicemur daturus: sed mutuan- ti statim damus pecuniam. Qua igitur eam re freti, quo confici pignore, amittimus? Vobis Iudices, & legibus vestris, quæ iubent, quæ alter alteri vltro pro- miserit, ea rata esse. Caterum mihi neque legum, neque syngraphæ vllius vlla videtur esse vtilitas, nisi is qui pecuniam accipit, vir omnino sit bonus: qui- que aut vos metuat, aut eum quicum contraxit, ve- reatur. Quorum neutrum est in Dionysodoro: qui eod venit audaciæ, vt, cum à nobis ad nauem ter mille drachmas, ea conditione sit mutuatus, vt nauem Athenas reduceret, cumque superioris an- ni æstate nostrum nobis reddendum fuisset: nauem Rhodū appulerit, atq; illic exoneratas merces cōtra & tabulas vediderit, & leges vestras: Rhodūq; rursus in Aegyptū miserit nauem, atq; inde Rhodum: no- bis verò qui Athenis ei pecuniā credidimus, ne nūc quidē vel pecuniam reddat, vel pignus exhibeat: sed

ησι δανείσασιν, & δέπω καὶ νῦν ἐπὶ τὰ χρέματα ἔποδίδωσιν, ἕτε τὸ ἐνέχρον καθίστησιν εἰς τὸ ἐμφανές: ἀλλὰ δὲ

A λαθρῶν ταυτηνι τὴ δίκην, ἐπιπράξων ἐμοί, διότι τὸ αἰθερα- πον παρὶ πολλοῦ ποιῆμα, καὶ καλλάρω πάλιν εἰληχῶν ἐπέ- ραν ἀπαύτων ὑμῖν ἀναγνώσει τὰς μαρτυρίας.

Μαρτυρία.

Μη οὖν παρὸς Διὸς καὶ θεῶν, ὡ ἀδρες δικασταί, παρὸς θεοὺς με τοῦτοῖς μηδὲν ἀδικούτω. οὐ γὰρ τῆς ζημίας τοσοῦτόν μοι μέλει (καὶ τοι χαλεπὸν ὄν πασι τοῖς μικρὰν οὐσίαν ἔ- χουσι) ἀλλ' ἐμβαλλουσιν ὅλως ἐν τῇ δήμῳ με ἐλαύνον- τες, ὅσσοι φαιτῆντες, ὅτι δὲ ἐν ἀδικούμεν μηδὲν, ἐπιμοι μὲν ἡμῶν ἐπιπέπιν τοῖς εἰδὸσιν ἴσοις καὶ κοινοῖς, ἐπιμοι δ' ὀμνύω τὸν νόμον ὅρκον. ταῦτα γὰρ ὡς ἄνθρωποι ἔργα παρέρχεται τοῖς αὐτοῖς ὑμῖν ὁμωμοκίσι. καὶ μοι λάβε τιμῆ τε παρὲκλήσιν, καὶ τὰς ὑπολόγιστοις ἐπὶ μαρτυρίας.

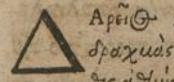
Προκλησις.

Μαρτυρία.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΔΙΟΝΥ-

σοδώρου βλάβης λόγου.

B

Ἀρεῖο καὶ παμφίλο Διονυσόδωρο δανείζοντι τριχίλιας δραχμάς, ὅτι τὸ πλοῦσαι αὐτὸν εἰς αἰγύπτιον, κακεῖθεν αὐ- τὸς ἀθλιώτατος, καὶ λαμβάνει μὴ ὑποδίκην τιμὴν ναυῶ, διουα λογησῶν δὲ καὶ τοκοῖς ὅσοις ὠφείλον ἀθλιώτατος, καὶ ταπείνωτος ἢ Διο- νυσόδωρου κομισσάμενα. Διονυσόδωρο δὲ ἀναπέειον ἐν τῇ αἰγύπτῳ, τῇ ῥόδῳ παρέρχων ἐπὶ τὸν γόμον ἐξέειπετο, ὡς μὴ αὐτὸς φησὶ, δὲ τὸ ἐπὶ γόμου τιμὴ ναυῶ, καὶ ἐπὶ σατραν, ὡς δὲ δανείζοι λέγει, δὲ τὸ πλοῦσαι τὸν αἰγύπτιον δῶνον ὄντα, τιμὴ γὰρ ναυῶ ὅταν ἀπαίχων φησὶ, καὶ πλεῖν ἐπὶ καὶ νῦν, οἳ μὴ οὐκ ἀπαίχωντες κατὰ τὸν νόμον τῶν Διονυσόδωρου, ὡς ἀβελήκηναι τιμὴν συγγραμῶν. * διότι τιμὴ ὑποδίκην, τὸν τιμὴ ναυῶ οὐ παρέχον ἐμφανῆ καὶ ἀπαύτων αὐτὸν τὸν ἐμολογημένους τιμὰς τελεῖσσι, ὁ δὲ, καὶ πάλιν τὰς ὑπολόγιστοις βούλεται.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

Ο ΚΑΤΑ ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΥ

βλάβης λόγος.

C

Κινωτός εἰμι τῷ δανείσματός, ὡ ἀδρες δικασταί. συμβάινει δὲ ἡμῖν τοῖς καὶ δανείζοις τὴν ἐργασίαν παρὰ κτηνῶν, καὶ τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ἐργασίαν ἐπέχει, ἐπεισὶ ἐκείνο μὴ σαφῶς εἰδέναι, ὅτι ὁ δανείζο- μῶρος ἐν παντὶ παρέχει ἡμῶν. λαβῶν γὰρ ἀργύρεον φανε- ρὸν καὶ ὁμολογησῶν μῶρον ἐν γραμματεῖῳ δυοῖν χαλκῶν ἰωνημῶν, καὶ βιβλιδίῳ μικρῷ πάνυ, τιμὴ ὁμολογησῶν κα- τατέλοιστε τὴ ποιήσειν τὰ δίκημα. ἡμεῖς δὲ ἐφαμὲν δανεί- σεσθ' ἀλλ' ὁ δὲ τῶν δανείζομῶν δίδωμι τὸ ἀργύρεον, τὸ οὐκ ὅποτε πρὸς ὄντες, καὶ τὴ λαβόντες τὸ βέβαιον, παρὲρ ἡμῶν, ὡ ἀδρες δικασταί, καὶ τοῖς νόμοις τοῖς ὑ- μετέροις, οἳ κελεύουσιν ὅσα, αὐτὸς ἐκείνους ἕτερον ὁμο- λογήσῃ, ταῦτα κύρια εἶναι. ἀλλὰ μοι δοκεῖ ἕτερον νόμον, οὔτε συγγραμῶν οὔδε μίμης ὄφελος εἶναι οὐδὲν, αὐτὸν λαμβά- νον τὰ χρέματα μὴ πάνυ δίκημος ἢ τὸν τέρπον καὶ δυοῖν δάτερον, ἢ ὑμῶν δεδωκός, ἢ τὸν συμβαλόντα αἰχμησῶ- μῶρος, ὃν οὐδέτερον παρὸς εἰς Διονυσόδωρον ποῦτω. ἀλλ' εἰς τοσοῦτον ἢ κεί τὸ λῆμης, ὡς δὲ δανείζομῶρος παρὲρ ἡμῶν, ὅτι τῇ νηὶ ξιχαλίας δραχμάς, ἐφ' ὃν τὴν ναυῶ κατα- πλεῖν ἀθλιώτατος, καὶ δεῖν ἡμῶν ἐν τῇ πέρουσι ὡρα κεικὸ- μίμης τὰ χρέματα τὸ μὴ ναυῶ εἰς ῥόδον κατακόμισσε, καὶ τὸ γόμον ἐκείσιν ἐξελόμῶρος, ἀπέδδοτο ὡς δὲ τὸ συγγραμῶν καὶ τοῖς νόμοις τοῖς ὑμετέροις, ἐμ ἢ τὸ ῥόδον πάλιν ἀπέσει- λε τὴ ναυῶ ὡς αἰγύπτιον, κακεῖθεν εἰς ῥόδον ὑμῖν ἢ τοῖς ἀδ- ῶν